

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 8. decembra 2005 *

Vo veci C-33/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná
29. januára 2004,

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: W. Wils a M. Shotter, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Luxemburskému veľkovoľvodstvu, v zastúpení: M. Thill a S. Schreiner, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Verheyden a F. Bimont, advokáti,

žalovanému,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta, P. Küris, G. Arestis (spravodajca) a J. Klučka,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: H. von Holstein, zástupca tajomníka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. marca 2005,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. júna 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou sa Komisia Európskych spoločenstiev domáha, aby Súdny dvor určil, že Luxemburské veľkovoľvodstvo si tým, že:

- nedodržalo povinnosť preskúmať súlad systémov účtovania nákladov nezávislým oprávneným orgánom a neuverejnilo vyhlásenie o zhode za roky 1998 a 1999 v súlade s článkom 7 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/33/ES z 30. júna 1997 o prepájaní v telekomunikáciách vzhľadom na

zabezpečenie univerzálnej služby a interoperability prostredníctvom uplatňovania princípov otvorenej siete (ONP) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 199, s. 32) a

- v praxi nesprávne uplatnilo opatrenia prijaté na vykonanie ustanovení článku 18 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/10/ES z 26. februára 1998 o uplatňovaní služieb otvorenej siete (ONP) na hlasové telefonovanie a o univerzálnej službe pre telekomunikácie v súťažnom prostredí [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 101, s. 24), pokiaľ ide o kontrolu súladu systémov účtovania nákladov vykonanej národným regulačným orgánom alebo iným oprávneným orgánom, ktorý je nezávislý od telekomunikačnej organizácie a ktorý schválil tento regulačný orgán, ako aj pokiaľ ide o každoročné uverejnenie vyhlásenia o zhode,

nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto smerníc.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

Skorší právny rámec

- Smernica 97/33

- 2 Smernica 97/33 stanovuje podľa svojho článku 1 právny rámec pre zabezpečenie prepojenia telekomunikačných sietí v rámci Spoločenstva a najmä interoperabilitu

služieb, ako aj pre poskytovanie univerzálnej služby v prostredí otvorených a konkurenčných trhov. Podľa článku 2 tejto smernice znamená „prepojenie“ fyzické a logické spojenie telekomunikačných sietí používaných rovnakou organizáciou alebo rôznymi organizáciami tak, aby sa umožnilo používateľom jednej organizácie komunikovať s používateľmi rovnakej alebo inej organizácie alebo sprístupniť služby poskytované inými organizáciami.

- 3 Článok 7 tejto smernice s názvom „tarifikácie za prepojenie a systémy účtovania nákladov“ upravuje nasledovné:

„1. Členské štáty musia zabezpečiť, že ustanovenia odsekov 2 až 6 sa budú vzťahovať na tie organizácie, ktoré prevádzkujú verejné telekomunikačné siete a/alebo verejne dostupné telekomunikačné služby... ktoré boli národnými regulačnými orgánmi označené ako organizácie s významným podielom na trhu.

2. Poplatky za prepojenie majú sledovať zásady transparentnosti a nákladovej orientácie. Dôkazné bremeno toho, že poplatky vychádzajú zo skutočných nákladov, vrátane primeranej miery výnosnosti investície, bude niesť organizácia poskytujúca prepojenie na svoje zariadenia. Národné regulačné orgány môžu organizáciu požiadať, aby poskytla úplné odôvodnenie svojich prepojovacích poplatkov a keď to bude primerané, požiadajú o úpravu poplatkov. ...

3. Národné regulačné orgány zabezpečia zverejnenie... referenčnej ponuky prepojenia. Referenčná ponuka prepojenia zahŕňa opis ponúk prepojenia, roz-

delený na položky v súlade s potrebami trhu, a príslušné zmluvné podmienky, vrátane taríf.

Rozdielne tarify a zmluvné podmienky pre prepojenie môžu byť stanovené pre rozdielne kategórie organizácií, ktoré sú oprávnené poskytovať siete a služby, pokiaľ môžu byť také rozdiely objektívne opodstatnené na základe typu poskytovaného prepojenia a/alebo predmetných vnútroštátnych licenčných podmienok. Národné regulačné orgány zabezpečia, aby také rozdiely nevyústili do narušenia hospodárskej súťaže, a najmä aby organizácia uplatňovala primerané prepojovacie tarify a zmluvné podmienky pri poskytovaní prepojenia pre svoje vlastné služby alebo pre služby jej dcérskych spoločností alebo partnerov...

Národný regulačný úrad musí mať možnosť ukladať vykonanie zmien v referenčnej ponuke prepojenia, pokiaľ to bude opodstatnené.

...

5. Komisia... vypracuje odporúčania s ohľadom na systémy účtovania nákladov a oddelenia účtovníctva vo vzťahu k prepojeniu. Vnútroštátne regulačné orgány zabezpečia, aby boli systémy účtovania nákladov používané dotknutými organizáciami vhodné na implementáciu požiadaviek tohto článku a zabezpečia, aby boli do dostatočných podrobností zdokumentované, ako to uvádza príloha V.

Vnútroštátne regulačné orgány zabezpečia, aby bol na požiadanie sprístupnený opis systému účtovania nákladov ukazujúci hlavné kategórie, pod ktorými sú náklady zoskupené, a pravidlá používané na alokáciu nákladov pripojenia. Súlad so systémom účtovania nákladov bude preskúmaný vnútroštátnym regulačným orgánom alebo iným oprávneným orgánom, nezávislým od telekomunikačnej organizácie a schvaľovaný národným regulačným orgánom. Každoročne sa bude zverejňovať vyhlásenie o zhode s uvedenými požiadavkami.

...“ [*neoficiálny preklad*]

- 4 Príloha V smernice 97/33 uvádza pomocou príkladov niekoľko prvkov, ktoré môžu byť zahrnuté do vyššie uvedeného systému účtovania, a to, bežne použité náklady, náklady zahrnuté do taríf za pripojenie, stupne a metódy rozvrhu nákladov, najmä spracovanie združených a spoločných nákladov, ako aj dojednaní o účtovaní.
- 5 Podľa článku 23 ods. 1 prvého pododseku tejto smernice členské štáty musia najneskôr do 31. decembra 1997 prijať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Musia o tom taktiež bezodkladne informovať Komisiu.
- 6 Dňa 8. apríla 1998 Komisia prijala v zmysle článku 7 ods. 5 smernice 97/33 odporúčanie 98/322/ES o prepájaní na liberalizovanom telekomunikačnom trhu (Časť 2 — Oddelenie účtovníctva a účtovanie nákladov) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 141, s. 6).

— Smernica 98/10

7 Smernica 98/10 má podľa svojho článku 1 za cieľ zosúladienie podmienok pre otvorený a účinný prístup k pevným verejným telefónnym sieťam a pevným verejným telefónnym službám, ako aj podmienok ich užívania v prostredí otvoreného a konkurenčného trhu, v súlade so zásadami poskytnutia otvorenej siete (ONP).

8 Článok 17 tejto smernice s názvom „Zásady tarifikácie“ upravuje:

„1. Bez ohľadu na špeciálne ustanovenia uvedené v článku 3 v súvislosti s cenovou dostupnosťou alebo v odseku 6 musia národné regulačné orgány zabezpečiť, aby organizácie poskytujúce služby hlasovej telefónie, ktoré majú buď dôležitý vplyv na trh, alebo boli označené podľa článku 5 a majú dôležitý vplyv na trh, spĺňali ustanovenia uvedené v tomto článku.

2. Tarify za používanie pevnej verejnej telefónnej siete a pevných verejných telefónnych služieb musia rešpektovať základné zásady nákladovej orientácie...

3. Bez ohľadu na článok 7 ods. 3 smernice 97/33/ES o prepojení musia byť tarify týkajúce sa prístupu a využívania pevnej verejnej telefónnej siete nezávislé od typu aplikácie, ktorú využívajú používatelia, okrem rozsahu, v rámci ktorého požadujú odlišné služby alebo prostriedky.

4. Doplnkové tarify za služby, ktoré sa pripájajú k zabezpečeniu pripojenia na pevnú verejnú telefónnu sieť a k pevným verejným telefónnym službám, musia, v súlade s právom Spoločenstva, byť dostatočne rozdelené tak, aby používateľ nemusel platiť za doplnky služieb, ktoré nie sú nevyhnutné pre požadovanú službu.

5. Zmeny taríf smú byť zavedené iba po uplynutí primerane dlhého časového obdobia, ktoré určí národný regulačný orgán od verejného oznámenia.

6. Bez ohľadu na článok 3, ktorý sa týka dostupnosti služieb, členský štát môže splnomocniť národný regulačný orgán, aby neaplikoval požiadavky odsekov 1, 2, 3, 4 alebo 5 v určitej zemepisnej oblasti, pokiaľ sa zistí, že na trhu s pevnými verejnými telefónnymi službami skutočne existuje konkurencia.“ *[neoficiálny preklad]*

9 Článok 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10 s názvom „Zásady účtovania nákladov“ upravuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby, pokiaľ je organizácia povinná zabezpečiť, aby jej tarify sledovali zásadu nákladovej orientácie v súlade s článkom 17, boli systémy účtovania nákladov prevádzkované takými organizáciami vhodné na implementáciu článku 17 a aby bol súlad s takými systémami preskúmaný oprávneným orgánom, ktorý je na uvedených organizáciách nezávislý. Národné regulačné orgány zabezpečia, aby bolo vyhlásenie o zhode každoročne zverejňované.

2. Národné regulačné orgány zabezpečia, aby im bol na požiadanie sprístupnený opis systému účtovania nákladov, uvedený v odseku 1, ukazujúci hlavné kategórie, pod ktorými sú náklady zoskupené, a pravidlá používané na alokáciu nákladov na hlasové telefónne služby. Národné regulačné orgány na požiadanie Komisie predložia informácie o systémoch účtovania nákladov uplatňovaných dotknutými organizáciami.“ *[neoficiálny preklad]*

- 10 Podľa článku 32 ods. 1 prvého pododseku tejto smernice členské štáty prijímú potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou pred 30. júnom 1998 a budú o nich bezprostredne informovať Komisiu.

Nový právny rámec uplatniteľný na komunikácie (NCR)

- 11 Dňa 7. marca 2002 prijal Európsky parlament a Rada EÚ štyri smernice o novom právnom rámci, ktorý je uplatniteľný na komunikácie (ďalej len „NCR“), a to smernicu 2002/19/ES o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (prístupová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 7; Mim. vyd. 13/029, s. 323), smernicu 2002/20/ES o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108 s. 7; Mim. vyd. 13/029, s. 337), smernicu 2002/21/ES o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349) a smernicu 2002/22/ES o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica o univerzálnej službe) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

- 12 Články 26 a 28 ods. 1 druhý pododsek smernice 2002/21 konkrétne zrušujú smernice 97/33 a 98/10 s účinnosťou od 25. júla 2003.

- 13 Z dôvodu prechodných opatrení článok 27 prvý odsek smernice 2002/21 upravuje, že členské štáty zachovávajú všetky povinnosti podľa národného práva uvedené v článku 7 smernice 2002/19/ES a článku 16 smernice 2002/22/ES do doby prijatia rozhodnutia národného regulačného orgánu týkajúceho sa týchto povinností.
- 14 Článok 18 ods. 1 prvý pododsek smernice 2002/19 článok 28 ods. 1 prvý pododsek smernice 2002/21 a článok 38 ods. 1 prvý pododsek smernice 2002/22 upresňujú, že členské štáty prijímajú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 24. júla 2003 a že o tom bezodkladne informujú Komisiu.
- 15 Podľa článku 19 smernice 2002/19, článku 29 smernice 2002/21 a článku 39 smernice 2002/22 tieto smernice nadobúdajú účinnosť dňom ich uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*, v tomto prípade 24. apríla 2002.

— Smernica 2002/19

- 16 Smernica 2002/19 upravuje vo svojom článku 7 s názvom „Prehodnotenie predchádzajúcich povinností týkajúcich sa prístupu a prepojenia“, že:

„1. Členské štáty zachovávajú všetky povinnosti podnikov poskytujúcich verejné komunikačné siete a/alebo služby týkajúce sa prístupu a prepojenia, ktoré boli platné pred dátumom nadobudnutia účinnosti tejto smernice podľa článkov 4, 6, 7, 8, 11, 12 a 14 smernice 97/33/ES, článku 16 smernice 98/10/ES a článku 7 a 8 smernice 92/44/

EHS [smernice Rady z 5. júna 1992 o uplatňovaní otvoreného prístupu k sieti pre prenajaté okruhy [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 165, s. 27)] dovtedy, kým sa tieto povinnosti neprehodnotia a neprijme sa rozhodnutie v súlade s článkom 3.

...

3. Členské štáty zabezpečia, aby, čo najskôr po nadobudnutí účinnosti tejto smernice a potom v pravidelných časových úsekoch, národné regulačné orgány vykonali analýzu trhu v súlade s článkom 16 smernice 2002/21/ES (Rámcová smernica), aby sa zistilo, či je potrebné zachovať, zmeniť a doplniť alebo zrušiť tieto povinnosti. Strany ovplyvnené takouto zmenou a doplnením alebo zrušením povinností sú o tom v primeranej lehote informované.“

— Smernica 2002/22

17 Článok 16 tejto smernice s názvom „Revízia záväzkov“ stanovuje:

1. Členské štáty zachovávajú všetky záväzky týkajúce sa:

- a) maloobchodných taríf za poskytnutie prístupu k verejnej telefónnej sieti a za jej používanie podľa článku 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/10/ES...

- b) voľby alebo predvoľby prevádzkovateľa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/33/ES...

...

pokiaľ tieto záväzky nebudú prehodnotené a nevykonajú sa zistenia v súlade s postupom uvedeným v odseku 3 tohto článku.

...

3. Členské štáty zabezpečia, aby čo možno najskôr po nadobudnutí účinnosti tejto smernice, a potom pravidelne, národné regulačné orgány vykonali analýzy trhu..., aby sa stanovilo, či sa záväzky týkajúce sa maloobchodných trhov majú zachovať, zmeniť a doplniť alebo zrušiť...”

Vnútroštátna právna úprava

- 18 Článok 16 ods. 4 veľkovejvodského nariadenia z 22. decembra 1997 upravujúceho zmluvné podmienky pre zriadenie a využitie pevnej telekomunikačnej siete (Mémorial A 1997, s. 3308), článok 22 ods. 5 veľkovejvodského nariadenia z 22. decembra 1997 o zmluvných podmienkach pre zriadenie a využitie pevnej telekomunikačnej siete a služieb telefónie (Mémorial A 1997, s. 3313) a článok 16

ods. 3 veľkovojského nariadenia z 2. júla 1998 o podmienkach využitia služieb telefónie (Mémorial A 1998, s. 976), v znení veľkovojského nariadenia z 18. apríla 2001 (Mémorial A 2001, s. 1114, ďalej len „veľkovojské nariadenie z 18. apríla 2001“), obsahujú rovnaké ustanovenie formulované takto:

„Súlad systémov je kontrolovaný a preskúmaný oprávneným orgánom nezávislým od prevádzkovateľa. Preskúmanie je predmetom každoročného uverejnenia v správe o činnosti prevádzkovateľa.“

Konanie před podáním žaloby

- 19 Po oboznámení sa Komisie so zákonom z 21. marca 1997 o telekomunikáciách (Mémorial A 1997, s. 761), ktorý upravuje najmä zriadenie regulačného orgánu telekomunikácií od 2. júna 1997 s názvom „Institut Luxembourgeois des Télécommunications“ (ďalej len „ILT“), ktorý sa neskôr premenoval na „Institut Luxembourgeois de Régulation“ (ďalej len „ILR“), luxemburské úrady oznámili listami z 23. januára a 10. júla 1998 tri vyššie uvedené veľkovojské nariadenia z 22. decembra 1997 a 2. júla 1998. Podľa týchto orgánov majú tieto ustanovenia za cieľ najmä prebratie smerníc 97/33 a 98/10.

- 20 Listom z 9. marca 2000 Komisia upriamila pozornosť týchto orgánov na požiadavky právnej úpravy Spoločenstva uplatniteľnej na oblasť telekomunikácií a osobitne na zásadu nákladovej orientácie a prehľadnosti telekomunikačných taríf. V tejto súvislosti predovšetkým požadovala informácie o systémoch účtovania nákladov, ktoré vyžadujú článok 7 ods. 5 smernice 97/33 a článok 18 ods. 2 smernice 98/10,

eventuálne totožnosť príslušného orgánu uvedeného v článku 7 ods. 5 smernice 97/33 a článku 18 ods. 1 smernice 98/10, ako aj kópiu každoročne uverejneného vyhlásenia o zhode účtov za bilančný rok 1998, a pokiaľ sú k dispozícii, aj účtov za bilančný rok 1999.

- 21 Listom z 8. júna 2000 luxemburské úrady zaslali na vyššie uvedený list odpoveď.

Smernica 97/33

- 22 Komisia 30. apríla 2001 adresovala luxemburskej vláde výzvu, v ktorej poukazovala na to, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 5 smernice 97/33, pokiaľ ide o overenie súladu systému účtovania nákladov národným regulačným orgánom alebo iným nezávislým oprávneným orgánom. Okrem toho, podľa Komisie, ohláseným opatreniam chýba zrozumiteľnosť, pokiaľ ide o každoročné uverejnenie vyhlásenia o zhode a v každom prípade chýba každoročné uverejnenie takéhoto vyhlásenia o zhode.
- 23 Vo svojej odpovedi z 13. júla 2001 luxemburské úrady oznámili vyššie uvedené veľkovojsvodské nariadenie z 18. apríla 2001 a upresnili, že vzhľadom na to, že ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa overenia a vyhlásenia súladu systému účtovania nákladov nadobudli účinnosť 6. mája 2001, budú prvé vyhlásenia o zhode uverejňované spolu s každoročnou správou prevádzkovateľov oznámené najskôr za bilančný rok 2000 a najneskôr za bilančný rok 2001.

- 24 Po preskúmaní tejto právnej úpravy vydala Komisia 21. marca 2002 odôvodnené stanovisko (ďalej len „odôvodnené stanovisko z 21. marca 2002“) v ktorom uvádza, že Luxemburské veľkovevodstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 5 smernice 97/33, pokiaľ ide jednak o overenie súladu systémov účtovania nákladov vykonaného národným regulačným orgánom alebo iným nezávislým oprávneným orgánom a jednak o každoročné uverejnenie vyhlásenia o zhode za roky 1998 a 1999. Komisia okrem toho vyzvala tento členský štát, aby prijal požadované opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.
- 25 Vo svojej odpovedi zo 17. mája 2002 luxemburské úrady zotrvali na svojom stanovisku, podľa ktorého povinnosť vyhlásenia a uverejnenia, ktoré sa spomínajú v článku 7 ods. 5 smernice 97/33 je naďalej realizovaná veľkovevodským nariadením, z 18. apríla 2001. V tom istom liste uvedené úrady pripomínajú, že ustanovenia tohto nariadenia nemali spätnú účinnosť.

Smernica 98/10

- 26 Dňa 21. marca 2002 zaslala Komisia luxemburskej vláde výzvu, v ktorej poukazuje na to, že Luxemburské veľkovevodstvo si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 5 smernice 97/33 a článku 18 ods. 1 smernice 98/10. Podľa Komisie doteraz nebola vykonaná žiadna kontrola súladu účtovania nákladov a nebolo uverejnené vyhlásenie o zhode účtov za bilančný rok 2000.
- 27 Vo svojej odpovedi z 28. mája 2002 luxemburské úrady ešte raz zdôraznili, že veľkovevodské nariadenie z 18. apríla 2001 naďalej upravuje kontrolu súladu

systému účtovníctva národným regulačným orgánom alebo nezávislým oprávneným orgánom a každoročné uverejnenie vyhlásenia o zhode.

- 28 Keďže tieto informácie Komisiu neuspokojili, 11. júla 2003 vydala odôvodnené stanovisko (ďalej len „odôvodnené stanovisko z 11. júla 2003“), v ktorom vytýka Luxemburskému veľkovoľvodstvu, že v praxi nesprávne uplatnilo opatrenia prijaté na vykonanie ustanovení článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, pokiaľ ide jednak o kontrolu súladu systémov účtovania nákladov vykonanej národným regulačným orgánom alebo iným oprávneným orgánom, ktorý je nezávislý od telekomunikačnej organizácie a ktorý schválil národný regulačný orgán, a jednak o každoročné uverejnenie vyhlásenia o zhode. Komisia okrem toho tento členský štát vyzvala, aby prijal požadované opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.
- 29 V odpovedi z 1. októbra 2003 luxemburské úrady trvali na tom, že veľkovoľvodské nariadenie z 18. apríla 2001 preberá ustanovenia článku 7 ods. 5 smernice 97/33 a článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10. Okrem toho oznámili správu o základných zásadách oddeleného účtovania, ktoré vypracoval ILR a uverejnil 6. mája 2002. Tieto úrady uzavreli svoju odpoveď takto:

„V texte nedávnej správy o činnosti Entreprise des postes et télécommunications [EPT] regulačný úrad uviedol, že chyba právnou úpravou požadované vyhlásenie. [ILR] preto zaslala výzvu Entreprise a eventuálne pristúpi k správnym sankciám za nedodržanie prípadných právnych povinností.“

30 Keďže táto odpoveď ani odpoveď obsiahnutá v liste zo 17. mája 2002 Komisiu neuspokojila, rozhodla sa podať túto žalobu.

31 V rozsudku z 10. marca 2005, Komisia/Luxembursko (C-236/04, neuverejnený v Zbierke), Súdny dvor určil, že Luxemburské veľkovevodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicami 2002/19 až 2002/22, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto smerníc.

Návrhy účastníkov konania

32 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Luxemburské veľkovevodstvo si tým, že nedodržalo povinnosť preskúmať súlad systémov účtovania nákladov nezávislým oprávneným orgánom a neuverejnilo vyhlásenie o zhode za roky 1998 a 1999 v súlade s článkom 7 ods. 5 smernice 97/33, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,
- určil, že Luxemburské veľkovevodstvo si tým, že v praxi nesprávne uplatnilo opatrenia týkajúce sa kontroly súladu systémov účtovania nákladov národným regulačným orgánom alebo iným oprávneným orgánom, ktorý je nezávislý od organizácie telekomunikácií a ktorý schválil národný regulačný orgán v súlade s ustanoveniami článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

33 Luxemburská vláda navrhuje, aby Súdny dvor:

- zamietol žalobu ako neprípustnú,
- subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

O žalobe

O prípustnosti

34 Luxemburská vláda zdôrazňuje vo svojom vyjadrení k žalobe dva dôvody neprípustnosti. Prvý vyplýva z absencie záujmu na podaní žaloby Komisie a druhý z porušenia práv na obranu v rámci konania pred podaním žaloby.

35 Pred rozhodnutím o týchto dôvodoch neprípustnosti je potrebné sa vyjadriť najprv k predmetu tejto žaloby.

- 36 Podľa ustálenej judikatúry je predmet žaloby o nesplnenie povinnosti na základe článku 226 ES takisto vymedzený konaním pred podaním žaloby upraveným v tomto ustanovení, takže žaloba musí byť založená na tých istých odôvodneniach a žalobných dôvodoch ako odôvodnené stanovisko (pozri rozsudok zo 16. júna 2005, Komisia/Taliansko, C-456/03, Zb. s. I-5335, bod 35 a tam citovanú judikatúru).
- 37 Napriek tomu požiadavka, podľa ktorej je predmet žaloby podanej podľa článku 226 ES vymedzený konaním pred podaním žaloby, nemôže viesť až k vyžadovaniu úplnej zhody medzi znením výhrad vo výzve, výrokom odôvodneného stanoviska a žalobnými návrhmi; aby predmet konania nebol rozšírený alebo zmenený (pozri rozsudky Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 39, a zo 14. júla 2005, Komisia/Nemecko, C-433/03, Zb. s. I-6985, bod 28).
- 38 Pokiaľ ide o smernicu 97/33, v odôvodnenom stanovisku z 21. marca 2002 Komisia vytýka Luxemburskému veľkovojsvodstvu, že si nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 5 tejto smernice za roky 1998 a 1999. Tento žalobný dôvod je identický s prvou výhradou žaloby.
- 39 Preto je potrebné konštatovať, že nesplnenie povinnosti týkajúce sa smernice 97/33 sa týka porušenia povinností, ktoré vyplývajú Luxemburskému veľkovojsvodstvu z článku 7 ods. 5 tejto smernice za roky 1998 a 1999.
- 40 Pokiaľ ide o smernicu 98/10, v odôvodnenom stanovisku z 11. júla 2003 Komisia vytýka Luxemburskému veľkovojsvodstvu, že si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 18 ods. 1 a 2 tejto smernice, bez toho, aby upresnila referenčné

obdobie. V tomto stanovisku okrem iného poukázala na to, že „do dnešného dňa nebola vykonaná žiadna kontrola súladu“. V žalobe Komisia uvádza rovnaký žalobný dôvod bez toho, aby uviedla dobu, za ktorú namieta, že si tento členský štát nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení tohto článku.

- 41 Je však potrebné upresniť, že znenie výhrad v odôvodnenom stanovisku a v žalobe Komisie nedovoľuje dospieť k záveru, že údajné nesplnenie povinnosti zahŕňa celé obdobie medzi rokmi 1998 — rok nadobudnutia účinnosti smernice 98/10 — až 2002 — posledný rok, ktorý predchádza odôvodnenému stanovisku. Nakoniec, z konania pred podaním žaloby a najmä z výzvy z 21. marca 2002 jasne vyplýva, že namietané nesplnenie povinnosti sa v podstate týka roku 2000. Na základe týchto podmienok a pri nedostatku iných poznatkov k tejto otázke neprekračuje predmet žaloby týkajúci sa smernice 98/10 to, čo bolo vymedzené v tejto výzve.

O absencii záujmu na podaní žaloby

- 42 Luxemburská vláda na prvom mieste zdôrazňuje, že uvedená žaloba je neprípustná, keďže v čase uplynutia lehoty uvedenej v odôvodnenom stanovisku z 11. júla 2003 namietané nesplnenie povinnosti už neexistovalo, pretože smernica 98/10 už nebola účinná. Pokiaľ ide o smernicu 97/33, zákonodarca Spoločenstva už prijal NCR pred odoslaním odôvodneného stanoviska z 21. marca 2002. Okrem toho v deň podania tejto žaloby namietané nesplnenie povinnosti už skončilo, pretože k tomuto dňu uplynula lehota určená na uplatnenie NCR. Pokiaľ ide o judikatúru, podľa ktorej pokiaľ dôjde k zmene práva Spoločenstva v priebehu doby konania pred podaním žaloby, Komisia pripúšťa určenie nesplnenia povinností, ktoré vyplývajú zo skoršieho

znenia aktu Spoločenstva, neskôr zmeneného alebo zrušeného, a ktorý bol zachovaný v nových ustanoveniach (rozsudok z 12. júna 2003, Komisia/Taliansko, C-363/00, Zb. s. I-5767, bod 22), luxemburská vláda tvrdí, že prejednávaniu judikatúru v tomto prípade nie je možné použiť.

- 43 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry existencia nesplnenia povinností v rámci žaloby založenej na článku 226 ES musí byť posúdená s ohľadom na právnu úpravu Spoločenstva, platnú ku koncu lehoty, ktorú Komisia vymedzila pre uvedený členský štát na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom (pozri rozsudky z 10. septembra 1996, Komisia/Nemecko, C-61/94, Zb. s. I-3989, bod 42; z 9. novembra 1999, Komisia/Taliansko, C-365/97, Zb. s. I-7773, bod 32, a z 12. júna 2003, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 21).
- 44 Pokiaľ ide o smernicu 97/33, v odôvodnenom stanovisku z 21. marca 2002 Komisia vyzvala Luxemburské veľkovoľvodstvo, aby jej v lehote dvoch mesiacov predložilo svoje pripomienky s ohľadom na povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 5 tejto smernice a osobitne z článkov, ktoré sa týkajú overenia súladu systémov účtovania nákladov vykonaných národným regulačným orgánom alebo iným nezávislým oprávneným orgánom a každoročného uverejnenie vyhlásenia o zhode za roky 1998 a 1999.
- 45 Vzhľadom na to, že smernica 97/33 bola zrušená smernicou 2002/21 s účinnosťou od 25. júla 2003, je zrejmé, že žalobné dôvody, ktorých sa Komisia dovoľáva v rámci uvedeného konania, sa týkajú právnych predpisov Spoločenstva, ktoré boli platné ku koncu lehoty ustanovenej v odôvodnenom stanovisku z 21. marca 2002.
- 46 Tvrdenia, ktoré podal žalovaný, nemôžu byť v dôsledku toho základom pre neprípustnosť tejto žaloby v rozsahu, v akom smeruje k nesplneniu povinností, ktoré

vyplývajú z článku 7 ods. 5 smernice 97/33 a neboli prebraté Luxemburským veľkovojsvodstvom v lehote stanovenej vo vyššie uvedenom odôvodnenom stanovisku.

47 Pokiaľ ide o smernicu 98/10, v odôvodnenom stanovisku z 11. júla 2003 Komisia vyzvala Luxemburské veľkovojsvodstvo, aby si splnilo v lehote dvoch mesiacov od prijatia tohto stanoviska, povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení článku 18 ods. 1 a 2 tejto smernice, a najmä tie, ktoré sa týkajú jednak kontroly súladu systémov účtovania nákladov vykonanej národným regulačným orgánom alebo iným oprávneným orgánom, ktorý je nezávislý od organizácie telekomunikácií, a ktorý schválil národný regulačný orgán, a jednak každoročného uverejnenia vyhlásenia o zhode. Ako bolo uvedené v bode 41 uvedeného rozsudku, namietané nesplnenie povinností sa týka roku 2000.

48 Je zjavné, že nesplnenie povinností v súvislosti so smernicou 98/10 sa netýka ustanovení platných ku koncu lehoty, ktorú uvádza odôvodnené stanovisko z 11. júla 2003. Nakoniec, táto smernica bola zrušená smernicou 2002/21 s účinnosťou od 25. júla 2003, teda 14 dní po tom, čo Komisia vydala toto odôvodnené stanovisko. Toto zrušenie sa uskutočnilo v lehote dvoch mesiacov poskytnutých Luxemburskému veľkovojsvodstvu na splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú z ustanovení článku 18 ods. 1 a 2 tejto smernice.

49 Je však potrebné poznamenať, že podľa judikatúry, hoci návrhy obsiahnuté v žalobe nemôžu byť rozšírené nad rámec nesplnenia povinností uvádzaných vo výzve, ako aj vo výroku odôvodneného stanoviska, nevyplyva z toho tiež, že pokiaľ došlo k zmene práva Spoločenstva, ktorá sa uskutočnila v čase konania pred podaním žaloby, Komisia pripúšťa určenie nesplnenia povinností, ktoré vyplývajú zo skoršieho znenia aktu Spoločenstva, neskôr zmeneného alebo zrušeného, ktoré bolo zachované v neskorších ustanoveniach. Naopak, predmet sporu nemôže byť rozšírený na

povinnosti, ktoré vyplývajú z nových ustanovení, ktoré neobsahujú rovnocenné ustanovenia v skoršom znení daného aktu pod hrozbou spôsobenia porušenia zásadných pravidiel konania o nesplnení povinností (pozri rozsudok z 12. júna 2003, Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 22).

50 Prijatie NCR sa uskutočnilo v priebehu konania pred podaním žaloby, a preto je potrebné preskúmať, či povinnosti týkajúce sa dodržiavania systému účtovania nákladov a každoročné uverejnenie vyhlásenia o zhode upravené v článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, ktorá bola zrušená, boli zachované v príslušných ustanoveniach NCR.

51 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkami 26 a 28 ods. 1 druhým pododsekom smernice 2002/21, smernica 98/10 bola zrušená s účinnosťou od 25. júla 2003. No podľa článku 27 smernice 2002/21 členské štáty zachovávajú všetky povinnosti upravené v ich vnútroštátnom právnom poriadku podľa článku 7 smernice 2002/19 a článku 16 smernice 2002/22 dovtedy, kým národný regulačný orgán rozhodne o týchto povinnostiach.

52 Čo sa týka článku 7 ods. 1 smernice 2002/19, tento upravuje, že členský štát si zachová všetky povinnosti, ktoré boli predtým platné najmä v zmysle článku 16 smernice 98/10 o osobitnom prístupe do siete.

53 Pokiaľ ide o článok 16 ods. 1 smernice 2002/22, tento upravuje, že členské štáty si zachovávajú všetky povinnosti týkajúce sa taríf za získanie prístupu do verejnej

telefónnej siete a užívanie tejto siete, ako upravuje článok 17 smernice 98/10. Posledný uvedený článok sa týka zásad nákladovej orientácie taríf.

- 54 Z toho vyplýva, že voči článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10 o zásadách účtovania nákladov, ktoré sú predmetom druhého žalobného návrhu v rámci prejednávanej žaloby, vyššie uvedené ustanovenia NCR formálne nesmerovali.
- 55 Skutočnosťou však zostáva, že nedostatok odkazu na článok 18 smernice 98/10 v článku 16 smernice 2002/22 nezbavuje členské štáty povinností, ktoré im vyplývajú z článku 18.
- 56 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zo smernice 2002/22 nevyplýva, že zákonodarca Spoločenstva si želal, z dôvodu prechodných opatrení, zachovať v platnosti iba povinnosti vyplývajúce z článku 17 smernice 98/10 o nákladovej orientácii taríf a nie aj tých, ktoré sa vzťahujú na systémy účtovania nákladov.
- 57 Naopak, a ako to vyplýva výslovne z odkazov na článok 17 smernice 98/10 vykonaným jej článkom 18, povinnosti vyplývajúce z týchto dvoch článkov musia byť zohľadnené v spojitosti vzhľadom na to, že zásada nákladovej orientácie taríf je úzko spojená so systémom účtovania tých istých nákladov.

- 58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosti uložené členským štátom, ktoré im vyplývajú z článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, musia byť chápané ako ponechané v platnosti na základe príslušných ustanovení NCR.
- 59 V tejto súvislosti Luxemburské veľkovojsvodstvo uviedlo na pojednávaní, že prechodný režim uvedený NCR sa týka povinností vyplývajúcich z národnej legislatívy a nie zo sporných ustanovení smernice 98/10. Za daných podmienok sa členský štát domnieva, že pri nedostatku národných opatrení na vykonanie povinností článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10 za daný rok, teda rok 2000, nie sú prechodné opatrenia, ktoré upravuje NCR, vhodné na zdôvodnenie prijateľnosti druhého žalobného návrhu tejto žaloby.
- 60 Toto tvrdenie treba zamietnuť. Luxemburské veľkovojsvodstvo v podstate uznáva, že nevykonalo za rok 2000 povinnosti vyplývajúce z článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, a nedovoľáva sa vlastného nesplnenia povinností, ktoré mu vyplývajú v zmysle skoršej právnej úpravy telekomunikácií, aby sa zbavilo týchto povinností z titulu prechodných opatrení NCR.
- 61 Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že výrok návrhu týkajúci sa ustanovení článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10 v odôvodnenom stanovisku a v druhom žalobnom návrhu uvedenej žaloby nemôže byť považovaný za úsilie o rozšírenie predmetu sporu na povinnosti vyplývajúce z ustanovení tejto smernice, ktoré nezostali v platnosti v NCR.
- 62 Pokiaľ ide o ustanovenia vyššie uvedenej smernice, predmet sporu nebol rozšírený do miery ovplyvňujúcej pravidlá postupu konania o nesplnení povinností.

- 63 Z toho vyplýva, že žaloba musí byť vyhlásená za prípustnú v rozsahu, v akom sa týka nesplnenia povinností, ktoré vyplývajú Luxemburskému veľkovejvodstvu z článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10.
- 64 Po druhé, členský štát tvrdí, že namietané porušenie je v podstate porušením čisto formálnym, ktoré smeruje k dosiahnutiu odsúdenia tohto členského štátu iba zo zásady. Okrem toho podanie žaloby v už citovanej veci Komisia/Luxembursko spôsobilo, že zachovanie žaloby v tejto veci je ešte viac zbytočné a dokázalo, že postup Komisie v prejednávanej veci je motivovaný iba jej želaním dosiahnuť principiálne odsúdenie Súdnym dvorom pre nesplnenie povinností, ktoré teoreticky už neexistujú.
- 65 Týmto tvrdeniam nie je možné vyhovieť. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci právomocí Komisie, ktoré upravuje článok 226 ES, Komisia nemusí dokázať záujem na podaní žaloby. Komisia je totiž povinná aj bez návrhu a vo všeobecnom záujme dbať na dodržiavanie práva Spoločenstva členskými štátmi a konštatovať, so zreteľom na ich zánik, existenciu eventuálnych nesplnení povinností, ktoré z neho vyplývajú (pozri rozsudky z 1. februára 2001, Komisia/Francúzsko, C-333/99, Zb. s. I-1025, bod 23, a z 2. júna 2005, Komisia/Grécko, C-394/02, Zb. s. I-4713, body 14 a 15, ako aj tam citovanú judikatúru).
- 66 Okrem toho je Komisia povinná posúdiť možnosť postupu voči členskému štátu, určiť ustanovenia, ktoré sú ním porušované, a zvoliť moment, v ktorom voči nemu začne konanie o nesplnení, pričom úvahy, ktoré ovplyvňujú túto voľbu, nemôžu mať vplyv na prípustnosť žaloby (rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Nemecko, C-317/92, Zb. s. I-2039, bod 4; z 18. júna 1998, Komisia/Taliansko, C-35/96, Zb. s. I-3851, bod 27, a Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 24).

- 67 Nakoniec je potrebné pripomenúť, že keď Komisia sama posudzuje možnosť podania a zotrvania na žalobe o nesplnenie povinností, Súdny dvor musí preskúmať, či namietané nesplnenie existuje alebo nie, bez toho, aby bol oprávnený sa vyjadrovať k činnosti Komisie na základe svojej hodnotiacej právomoci (pozri rozsudok z 13. júna 2002, Komisia/Španielsko, C-474/99, Zb. s. I-5293, bod 25).
- 68 Z uvedeného teda vyplýva, že je potrebné zamietnuť prvý záver o neprípustnosti založený na nedostatku záujmu na podaní žaloby zo strany Komisie.

O porušení práv na obranu v rámci konania pred podaním žaloby

- 69 Luxemburská vláda na prvom mieste zdôrazňuje, že Komisia po prvýkrát odkazuje na prechodné ustanovenia NCR v úvode svojej žaloby a že tieto ustanovenia tvoria nový právny základ pre namietané nesplnenie povinností. Na jednej strane existuje podstatný rozdiel medzi skoršou právnou úpravou a NCR a na druhej strane prechodné ustanovenia nie sú zakotvené v skoršej právnej úprave, a preto v tomto prípade nemôžu slúžiť na uloženie nových povinností prevádzkovateľom, teda iných než tých, ktoré už existujú. Uvedených ustanovení je potrebné sa dovolávať počas konania pred podaním žaloby, aby bolo umožnené tejto vláde predložiť jej pripomienky v predpísanej lehote a forme vo výzve a v odôvodnenom stanovisku. Pri nedodržaní týchto minimálnych požiadaviek by Komisia v rozpore s právom rozšírila predmet prejednávanej veci na nové právne prvky a porušila práva na obranu, takže žalobu by bolo potrebné zamietnuť pre neprípustnosť v celom jej rozsahu.
- 70 Je potrebné pripomenúť, že cieľom konania pred podaním žaloby je poskytnúť predmetnému členskému štátu možnosť splniť si svoje povinnosti, ktoré mu

vyplývajú z práva Spoločenstva, alebo použitie opravné prostriedky proti výhradám, ktoré podala Komisia. Regulárnosť tohto postupu predstavuje podstatnú záruku, ktorú upravuje Zmluva ES, na účely zabezpečenia ochrany práv predmetného členského štátu. Iba v prípade, že táto záruka je dodržaná, umožňuje kontradiktórne konanie pred Súdnym dvorom rozhodovať o tom, či tento štát skutočne nesplnil povinnosti, ktorých porušenie namieta Komisia (pozri rozsudok z 5. júna 2003, Komisia/Taliansko, C-145/01, Zb. s. I-5581, bod 17 a tam citovanú judikatúru).

- 71 Keďže tvrdenia, ktoré uviedla luxemburská vláda, sa týkajú zachovania práv na obranu, ich namietané nesplnenie zo strany Komisie sa musí zakladať na ustanoveniach NCR, ktoré ukladajú nové povinnosti členským štátom. To však nie je tento prípad.
- 72 Je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o ustanovenia článku 7 ods. 5 smernice 97/33, sa namietané nesplnenie povinností týka rokov 1998 a 1999, teda pred prijatím NCR.
- 73 Pokiaľ ide o ustanovenia článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, je potrebné pripomenúť, že zrušenie tejto smernice s účinnosťou od 25. júla 2003 nezbavuje Luxemburské veľkovojsvodstvo povinností, ktoré mu vyplývajú z týchto ustanovení tejto smernice, ako bolo uvedené v bodoch 55 až 61 tohto rozsudku.
- 74 Po druhé, luxemburská vláda tvrdí, že Komisia nekonala včas, aby konštatovala, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si nesplnilo svoju povinnosť prebrať smernice 97/33

a 98/10 predtým, než by tieto ustanovenia mohli byť zrušené NCR, a že nepreukázala existenciu okolností, ktoré by boli prekážkou uskutočnenia konania pred podaním žaloby.

- 75 Táto vláda teda v podstate Komisii vytýka mimoriadnu dĺžku trvania konania pred podaním žaloby, ktorá by mohla ovplyvniť jej práva na obranu.
- 76 Je potrebné pripomenúť, že hoci je pravdou, že neprimeraná dĺžka konania pred podaním žaloby môže byť vadou, ktorá spôsobuje neprípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti, z judikatúry vyplýva, že takýto záver platí iba v prípadoch, keď správanie Komisie sťažilo vyvrátenie jej tvrdení, porušujúc tak práva na obranu, a predložiť dôkaz o tomto sťažení prináleží dotknutému členskému štátu (pozri rozsudok z 12. mája 2005, Komisia/Belgicko, C-287/03, Zb. s. I-3761, bod 14 a uvedenú judikatúru).
- 77 V danom prípade je potrebné povedať, že Luxemburské veľkovojvodstvo neuviedlo žiadne špecifické tvrdenie dokazujúce, že mimoriadna dĺžka konania pred podaním žaloby a najmä lehota, ktorá uplynula medzi jeho odpoveďami na odôvodnené stanoviská a podaním žaloby na Súdny dvor, ovplyvnila výkon práv na obranu. Vo svojich vyjadreniach k žalobe sa luxemburská vláda obmedzila na napadnutie možnosti, ktorou disponuje Komisia na podanie a zotrvanie na žalobe o nesplnenie povinností.
- 78 S prihliadnutím na vyššie uvedené je potrebné rovnako zamietnuť aj druhý záver o neprípustnosti, založený na porušení práv na obranu v rámci konania pred podaním žaloby, a teda vyhlásiť žalobu Komisie za prípustnú.

O veci samej

- 79 Komisia vytýka Luxemburskému veľkovevodstvu, že si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 ods. 5 smernice 97/33 a článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10.
- 80 Luxemburská vláda tvrdí, že v prvom rade aplikácia rozsudku z 18. decembra 1997, *Inter-Environnement Wallonie (C-129/96, Zb. s. I-7411)*, dovoľuje zamietnuť sťažnosti Komisie. Nakoniec vykonanie povinností, ktoré vyplývajú zo smerníc 97/33 a 98/10 by svojou povahou vážne ohrozilo uplatnenie NCR pri zohľadnení dôležitých odlišností, ktoré existujú medzi týmito smernicami na jednej strane a NCR na druhej strane.
- 81 Toto tvrdenie je založené na chybnom predpoklade. Žalobný návrh, ktorého sa Komisia dovoľáva v rámci prejednávanej veci, sa týka doby, ktorá predchádza dátumu prijatia NCR a nie doby, ktorá po ňom nasleduje, a síce 24. apríla 2002. Komisia vytýka Luxemburskému veľkovevodstvu, že si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú jednak z článku 7 ods. 5 smernice 97/33 za roky 1998 a 1999 a jednak z článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10 za rok 2000.
- 82 Za týchto okolností nemá dodržiavanie povinností, ktoré členskému štátu vyplývajú z vyššie uvedených ustanovení žiadny vplyv na prebratie NCR, keďže NCR sa vzťahuje nepochybne k značne neskoršiemu obdobiu, než je obdobie v danej veci. Vyššie citovanej judikatúry sa preto nemožno dovoľávať pre zamietnutie žalobného dôvodu Komisie.

- 83 Po druhé luxemburská vláda tvrdí, že Komisia sa nemohla platne opierať o prechodné ustanovenia NCR s cieľom objasniť, či v čase uplynutia lehoty, ktorá bola uvedená v odôvodnených stanoviskách, Luxemburské veľkovoľvodstvo splnilo povinnosti uvedené v smerniciach 97/33 a 98/10.
- 84 Toto tvrdenie treba vylúčiť. Pokiaľ ide o smernicu 97/33, je potrebné zdôrazniť, že namietané nesplnenie povinností sa nezakladá na prechodných ustanoveniach NCR, ale na ustanoveniach tejto smernice, ktoré sa týkajú obdobia pred prijatím NCR.
- 85 Pokiaľ ide o nesplnenie povinností, ktoré sa týkajú smernice 98/10, je potrebné zdôrazniť, že toto tvrdenie sa zakladá na ustanoveniach tejto smernice a vyplýva aj z bodov 55 až 61 tohto rozsudku, ktoré zostali v platnosti na základe dotknutých ustanovení NCR.
- 86 Za týchto podmienok žiadne tvrdenie nemôže byť založené na prechodných ustanoveniach NCR, pre napádanie, za okolností daného prípadu, oprávnenosti tejto žaloby.
- 87 Na záver luxemburská vláda zdôrazňuje, že Komisia nepreukázala, že Luxemburské veľkovoľvodstvo porušilo svoje povinnosti preskúmať súlad systémov účtovania nákladov a uverejniť vyhlásenie o zhode, ktoré upravujú smernice 97/33 a 98/10. ILT a ILR mali preskúmať ponuky referenčného prepojenia (ďalej len „RIO“) od EPT za každý bilančný rok od roku 1998. Toto overenie by malo obsahovať najmä overenie

zo strany ILR a ILT rešpektovania EPT svojich povinností nákladovej orientácie. Z toho vyplýva, že RIO zo strany EPT by vždy mali byť predmetom overenia a pravidelného uverejnenia, zahŕňajúc roky 1998 a v 1999, Komisia by nemohla namietat, že luxemburské orgány si nesplnili povinnosti, ktoré im vyplývajú z článku 7 ods. 5 smernice 97/33 a článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10.

88 Toto tvrdenie musí byť tiež vylúčené. Je potrebné zdôrazniť, že rešpektovanie zásad prehľadnosti a nákladovej orientácie taríf neznamená *ipso facto* zachovanie systému účtovania nákladov a oddeleného účtovania v oblasti prepojenia. Odvolávanie sa tejto vlády na odôvodnený predpoklad nedovoľuje dôjsť k záveru, že povinnosti overenia a uverejnenia, ako sú vyžadované vyššie uvedenými ustanoveniami týchto smerníc, boli v tomto prípade dodržané.

89 Z toho vyplýva, že v rámci predmetnej veci luxemburská vláda nepredložila žiadne tvrdenie, ktoré by umožnilo poprieť konštatovanie Komisie, podľa ktorého luxemburská vláda nedodržala povinnosti, ktoré jej vyplývajú na jednej strane z článku 7 ods. 5 smernice 97/33 za roky 1998 a 1999 a na druhej strane z článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10 za rok 2000.

90 Okrem toho, za predpokladu, že veľkovojským dekrétom z 18. apríla 2001 sa preberajú do luxemburského práva tieto smernice, je potrebné zdôrazniť, že v listoch adresovaných Komisii v súvislosti s týmto dekrétom, bolo výslovne uvedené, že nemá spätnú účinnosť, teda že sťažnosť Komisie sa týka dôb, ktoré predchádzajú dátumu jeho prijatia.

91 Pri zohľadnení súhrnu vyššie uvedených úvah, je potrebné vyhovieť tejto žalobe.

..

92 Následne je potrebné konštatovať, že Luxemburské veľkovevodstvo si tým, že nedodržalo povinnosť preskúmať súlad systémov účtovania nákladov nezávislým oprávneným orgánom a neuverejnilo vyhlásenie o zhode za roky 1998 a 1999 v súlade s článkom 7 ods. 5 smernice 97/33 a že v praxi nesprávne uplatnilo opatrenia týkajúce sa kontroly súladu systému účtovania nákladov národným regulačným orgánom alebo iným príslušným orgánom, nezávislým od organizácie telekomunikácií a schváleným týmto regulačným orgánom za rok 2000 v súlade s ustanoveniami článku 18 ods. 1 a 2 smernice 98/10, ktoré zachováva v platnosti článok 27 smernice 2002/21 v spojení s článkom 16 smernice 2002/22, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto smerníc.

O trovách

93 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V danom prípade Luxemburské veľkovevodstvo nemalo úspech vo svojich dôvodoch. Komisia nepodala žiadny návrh o náhrade trov konania. Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že je opodstatnené nariadiť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že nedodržalo povinnosť preskúmať súlad systémov účtovania nákladov nezávislým oprávneným orgánom a neuverejnilo vyhlásenie o zhode za roky 1998 a 1999 v súlade s článkom 7 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/33/ES z 30. júna 1997 o prepájaní v telekomunikáciách vzhľadom na zabezpečenie univerzálnej služby a interoperability prostredníctvom uplatňovania princípov otvorenej siete (ONP) [*neoficiálny preklad*] a že v praxi nesprávne uplatnilo opatrenia týkajúce sa kontroly súladu systému účtovania nákladov vykonanej národným regulačným orgánom alebo iným príslušným orgánom, nezávislým od telekomunikačnej organizácie a schváleným týmto regulačným orgánom za rok 2000 v súlade s ustanoveniami článku 18 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/10/ES o uplatňovaní služieb otvorenej siete (ONP) na hlasové telefonovanie a o univerzálnej službe pre telekomunikácie v súťažnom prostredí [*neoficiálny preklad*], ktoré zachováva v platnosti článok 27 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES, zo 7. marca 2002, o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) v spojení s článkom 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES, zo 7. marca 2002, o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica o univerzálnej službe), nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto smerníc.
2. Komisia Európskych spoločenstiev a Luxemburské veľkovojsvodstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy